

ASTROTHEOLOGIE

20.seminář ing. J. Popelky

RAK

Duchovní podstata znamení Raka Mystérium lidské osobnosti

(Dům techniky OV-Mar.Hory dne 7.5.2005)

V dnešním semináři si objasníme poslední z 12 znamení od Lva a tím je znamení Raka.

Zahájili jsme takovou etapu, že jsme si začali vysvětlovat, jaký je duchovní význam jednotlivých znamení zvěrokruhu. Myslím, že se mi podařilo celkem dobře vystihnout podstatu problému a dnes nám zbývá si vysvětlit Raka a Rak je poslední znamení před znaméním Lva, kde jsme zahájili popis tvůrčího procesu.

Vy si to třeba neuvědomujete, ale na těchto seminářích dostáváte informace, které nebyly snad vůbec publikovány v historii lidstva a jsem rád, že mohou skrze mne nyní proudit a že se najde pár lidí, kteří chtějí těmto informacím naslouchat.

Opakování z minulého semináře (o Blížencích):

V minulém semináři jsme si vysvětlovali duchovní podstatu znamení Blíženců. Řekli jsme si, že kvalita, kterou představují Blíženci, je schopnost naší duše (mysli) vidět nebo chápat Moudrost. Blíženci představují náš intelekt. Z našich seminářů dále víme, že Moudrost je intelligence, která rozumí a chápe Lásku a současně je to intelligence, která ví, jak tuto Lásku naplnit. Blíženci jsou vzdušné znamení, to znamená, že souvisí s myslí (duší). Mysl, jak víme, souvisí se vztahy, myšlenka totiž není nic jiného, než zobrazení určitého vztahu mezi dvěma nebo více oddělenými skutečnostmi. Když víme, co je to Moudrost (intelligence, která rozumí Lásce) a když víme, že mysl (duše) souvisí se vztahy, pak si můžeme intelekt, který představuje zn. Blíženců, definovat takto:

Intelekt je intelligence, která chápe a rozumí Lásce ve vztazích. Intelekt je intelligence, která ví, co je příčinou Lásky ve vztazích. Intelekt je intelligence, která zná způsoby (cesty), jak Lásku naplnit a současně, jak Lásku ještě zvětšit pomocí vztahů.

Zapamatujme si: Intelekt je schopnost vědět, jak vytvořit nebo uspořádat určitý vztah tak, aby výsledná Láska (tvořivost) tohoto vztahu byla větší, než je Láska (tvořivost) jednotlivých účastníků tohoto vztahu, což se nám (všeobecně) moc nedaří, ani jednotlivcům, ani společnosti. Když plně pochopíte tuto definici, tak budete rozumět, proč došlo k procesu, který je popsán v Bibli a sice – k vyhnání Adama a jeho ženy z ráje. My jsme si tento proces začali vysvětlovat

na našem posledním semináři, který byl věnován Blížencům a na dnešním semináři, který je věnován zn. Raka, si tento proces dokončíme. Zde chci zdůraznit, že **proces vyhnání Adama a jeho ženy z ráje je jedna z nejdůležitějších duchovních skutečností, kterou je třeba opravdu důkladně pochopit. Tento proces vám totiž vysvětluje a to je téma dnešní přednášky (Rak) a podnázvem je – Mystérium lidské osobnosti.**

Položím vám otázku: Jaký je rozdíl mezi Individualitou a lidskou osobností?
Odpověď posluchače: Osobnost je tvoje ego a individualita je ten božský Duch, který ti byl něj. způsobem dán.

J.P.: Máš pravdu, to znamená, že Individualita je naše specifická kvalita, která nám byla opravdu dána Božím Duchem a lidská osobnost s tím úzce souvisí a v určité fázi našeho vývoje je naším egem. Vysvětlíme si to přesně. Kolik lidí ví, co to je lidská osobnost?

Já jsem potkal začátkem tohoto týdne jednoho malíře z Prahy, který je velkým obdivovatelem knihy: Moc přítomného okamžiku. Ale tito lidé, kteří upřednostňují tuto knihu, jsou úplně vedle. Myslím, že ten, kdo si dá tu námahu a prostuduje si tyto semináře, tak to duchovní pochopení problému je tak úžasné, že když pak budete debatovat s lidmi o duchovních věcech, tak si uvědomíte, jak jsou tito lidé v této oblasti nezralí.

12.krok v pořadí od Lva – RAK: Tajemství lidské osobnosti:

Když se podíváme do zvěrokruhu, co vidíme? Býk, Blíženci, Rak, Lev. Nebudu to probírat všechno, to už víme, ale všimněte si alespoň posloupnosti těchto čtyř znamení. Vidíme, že za Blíženci se nachází zn. Raka, to je jasné, ale musíme si uvědomit tu skutečnost, že znamení Raka je posledním znamením tvůrčího procesu, který si právě vysvětlujeme a který jsme zahájili ve znamení Lva, takže můžeme říci, že **znamení Raka je vyvrcholením tvůrčího procesu, který se jmenuje Život.** Protože za znamením Raka je znamení Lva, kde jsme začínali, protože Lev je Zdroj veškeré tvůrčí Energie.

Znamení Raka je spojení těchto dvou kvalit:

Rak = voda + Vůle

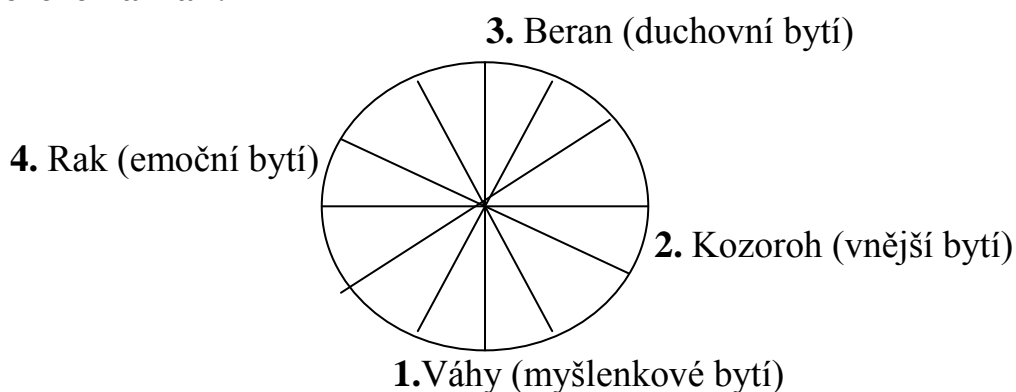
Voda = emoce

Vůle = bytí

Rak = emoce + bytí (emoční bytí)

Touto výslednou rovnicí máte vysvětlenou základní podstatu tohoto znamení. **Rak je emoční bytí, to znamená, že znamení Raka představuje naše emoční tělo.** V této souvislosti si musíme uvědomit tuto důležitou

skutečnost: Vzpomeňte si, když jsme postupovali všemi dvanácti znameními, počínaje Lvem. Kristus, což je Bůh-Stvořitel (tvůrčí Duch), má 3 vlastnosti: Lásku, která představuje tvořivost, Moudrost, která představuje inteligenci a Vůli, která představuje Sílu, která uskutečňuje to, po čem touží Lásky a to způsobem, který jí ukazuje Moudrost. Tím, že Vůle je Síla, která něco uskutečňuje, tak to znamená, že Vůle je Síla, která něco povolává v bytí neboli v existenci. Proto ve svých seminářích opakuji, že Vůle je to samé jako bytí. Takže každé znamení zvěrokruhu, které souvisí s vlastností Vůle, souvisí s určitým bytím. **A ve zvěrokruhu s Vůlí souvisí čtyři znamení: Beran, Váhy, Kozoroh a Rak:**

Když si vezmeme zvěrokruh, který představuje tvůrčí proces, který se jmenuje Život, měli bychom už chápat, proč začínáme od znamení Lva, kde je počátek veškerého tvůrčího procesu, a když budete postupovat od Lva a začnete si uvědomovat, že jsou čtyři znamení, které souvisí s aspektem Vůle (bytí), tak si můžete udělat takový důležitý duchovní závěr: Jako první znamení, kterou souvisí s Vůlí (bráno od zn. Lva) jsou Váhy (vzdušné znamení) a vzduch symbolizuje mysl (duši). Z toho vyplývá, že **Bůh ve svém tvůrčím úsilí jako první vytváří myšlenkové (duševní) bytí**. Druhé znamení, které souvisí s Vůlí a se kterým se setkáváme, když postupujeme od znamení Lva, je Kozoroh, což je zemské znamení a země symbolizuje vnějšek (hmotu), to znamená, že **Bůh ve svém tvůrčím úsilí jako druhé vytváří vnější (hmotné) bytí**. Když řekneme hmotné bytí, nepředstavujme si hmotu jako pouze to, co známe z našeho fyzického vesmíru. Hmota má mnoho různých podob a úrovní. Obecně můžeme říci, že cokoliv vyzáří tvůrčí Duch (Kristus) anebo jiný tvůrčí duch (negativní – satan), ze sebe směrem ven, je hmota. To je velice důležité si uvědomit. Jako třetí znamení, na které narazíme v postupu od znamení Lva a které souvisí s Vůlí, je znamení Berana. Beran je ohnivé znamení a oheň symbolizuje tvůrčího Ducha, to znamená, že **Bůh ve svém tvůrčím úsilí jako třetí skutečnost vytváří duchovní bytí**. Ale nenechme se zmást, protože je třeba tomu správně porozumět (a já doufám, že tomu, kdo si čte tyto semináře, to nemusím znovu opakovat): Bůh, který všechno vytváří, je rovněž Duch. Tak jak může Duch ve svém tvůrčím úsilí teprve jako třetí vytvářet duchovní bytí? Tvůrčí Duch souvisí s procesem, kdy se všudypřítomná skutečnost zkoncentruje

do jednoho ohniska - do středu, tím vzniká jednička (Jednota)-Individualita. Takže vytvářet duchovní bytí znamená, že když je člověk dostatečně myšlenkově (duševně) vyvinut a také hmotně (tělesně), je do něho vložena duchovní Individualita, což je Syn Boží, nebo-li určitá část z tvůrčího Ducha (Krista) a člověk se stane duší živou. Tento proces byl velice podrobně popsán skoro na dvou celých seminářích. Jako čtvrté a poslední znamení, na které narazíme v postupu od znamení Lva a které souvisí s kvalitou Vůle, je znamení Raka. Rak je vodní znamení a voda symbolizuje emoce. Takže **Bůh ve svém tvůrčím úsilí jako čtvrtou a poslední skutečnost vytváří emoční bytí.** Proto jsem dnes na úvod říkal, že znamení Raka je vyvrcholením tvůrčího procesu, který se jmenuje Život.

Když se podíváme do zvěrokruhu, vidíme, že znamení Raka následuje za znaméním Blíženců. Co to znamená? Zvěrokruh jen tím, že je, nám říká fantastické věci. Víme, že Blíženci jsou schopnost duše-mysli chápat nebo-li vidět (znát) Moudrost, jinými slovy intelekt. A to je velmi důležitý poznatek. **Podle toho, jaký má živá bytost intelekt, se jí vytváří emoční tělo.** Je to tak? Dnes jsme si už řekli, že Rak je emoční bytí, nebo-li emoční tělo a víme, že Blíženci jsou intelekt. Víme, co to je intelekt; podle toho, jaký má živá bytost intelekt, podle toho se jí vytváří emoční tělo. A to si musíme vysvětlit. Já teď jenom konstatuji nějaký fakt, ale proč to tak je? Jinými slovy: Podle toho, jaký má člověk intelekt, takové se v něm vytvářejí pocity. A zde máte vysvětlení toho, co jsem mnohokrát v životě slyšel, že možná jednoduchý člověk (míněno myšlenkově jednoduchý) je na tom lépe než člověk inteligentnější, přesněji řečeno: s větším intelektem. Slyšeli jste to v životě, že se říká: Nemá to jednodušší ten člověk, který je jednoduchý, který si neklade žádné otázky, který bere věci tak, jak jsou? Zvěrokruh nám dává jednoznačnou odpověď: Nemá to jednodušší a lepší. Bytost s nízkým intelektem má pouze nízké a hrubé emoce. Bytost s vysokým intelektem má vyšší a jemnější emoce, ale musíme tomu správně rozumět. A je právě důležité znát tu definici, kterou jsem dnes zopakoval a kterou jsem rozebíral na našem posledním semináři u Blíženců – co to je intelekt. Vysoký intelekt neznámá, že někdo rozumí počítačům nebo nějakém technickém oboru. Vzpomeňte si na definici intelektu: Intelekt je intelligence, která ví, jak skrze vztahy naplňovat Lásku. To je podstata intelektu. **Takže pouze bytost, která má vysoký intelekt, to znamená, že ví, jak se skrze vztahy naplňuje Lásku, tak v sobě vytváří blažené, emoční bytí, čili zažívá krásné emoce, čili buduje si zdravé a krásné emoční tělo.** Bytost, která má nízký intelekt, jako nějaké zvíře, nebo primitivní člověk, nemůže zažívat krásné pocity, např. z přírody, z hudby, z obrazu, z něj. knihy, z přátelství atd. Satan je velmi inteligentní bytost, ale tato bytost nemá blažené pocity, protože nemá vysoký intelekt právě v tom smyslu, jak jsem jej definoval. Satan totiž ve vztazích nenaplňuje Lásku, ale zlo, i když je velmi inteligentní. Uvědomte si to. Nenechte se zmást tím, že to, že někdo je znalý v nějakém technickém oboru, že má vysoký intelekt. Stupeň intelektu je

dán stupněm chápání, jak skrze jakékoliv vztahy (muž-žena, rodiče-děti, člověk-Bůh) naplňovat Lásku. To je míra intelektu. Jestliže je člověk a má nějakého bližního a neumí toho bližního využít k tomu, aby zažíval větší Lásku než když je sám, tak to je známkou nízkého intelektu. Teď si musíme ukázat další významnost znamení Raka. Už jsem to dnes naznačil. Za znamením Raka totiž následuje zn. Lva, kde veškerý tvůrčí proces začal a který představuje srdce, čili Zdroj Lásky, čili tvůrčího Ducha-Krista. Uvědomte si, že Rak je poslední znamení, abychom se dostali zpátky ke Kristu, takže si to řekneme v jednoduchosti, když jsme si definovali duchovní podstatu Berana, Býka, Blíženců a Raka, kterého probíráme dnes:

Řekli jsme si, že v Beranu vzniká Individualita. V Býku začne tato Individualita projevovat navenek svou Lásku (tvořivost), jinými slovy: začne uplatňovat určitý životní styl. Životní styl není opravdu nic jiného než že něj. Individualita začne projevovat to, co má vlastně ráda. Na základě toho, jak se Individualita v Býku snaží tvořivě uplatnit, začne se v Blížencích rozvíjet její intelekt. Všimněte si, to je jednoduché: Jestliže nějaký člověk projevuje takový životní styl, že v podstatě jenom parazituje a nemá potřebu uplatňovat svůj tvůrčí potenciál, tak je většinou intelektuálně zakrnělý. Teprve člověk, který si dá tu námahu a snaží se ve svém životě projevit určitou tvořivost a chce uplatnit svoji tvůrčí energii, tak začne chápat, že se musí něco naučit, začne se ptát lidí, proč to dělají, jak to dělají, aby on tyto informace mohl využít v procesu zvyšování své kreativity. Zopakují: Na základě toho, jak se Individualita snaží v Býku tvořivě uplatnit, začne se v Blížencích rozvíjet její intelekt. To znamená, začne čím dál více chápat a vidět, jak musí uspořádat své vztahy, ať už k přírodě, nebo k lidem, nebo k Bohu, aby se mohla čím dál více uplatňovat její Láska (tvořivost).

Na základě stupně intelektu Individualita ve znamení Raka vytváří emoční bytí. Jinými slovy: Na základě stupně intelektu má Individualita ve znamení Raka pocity z vlastního života, tedy ze své individuální existence. A zde je první a základní náznak toho, jaký je rozdíl mezi Individualitou (což symbolizuje znamení Berana) a osobností:

Zapamatujte si toto: Individualita je vaše neopakovatelná vlastnost, kterou zosobňujete, kterou máte, vy představujete určitou vlastnost Života. To je Individualita. Takovou vlastnost už nemůžete najít v jiném jedinci. Ale osobnost, to je váš pocit z této vlastnosti, kterou představujete vy. Takže na základě toho, jaké má Individualita ve znamení Raka emoční bytí, jinými slovy: jak emočně prožívá svůj individuální Život, tak na základě toho vytváří Individualita ve znamení Lva stav svého srdce.

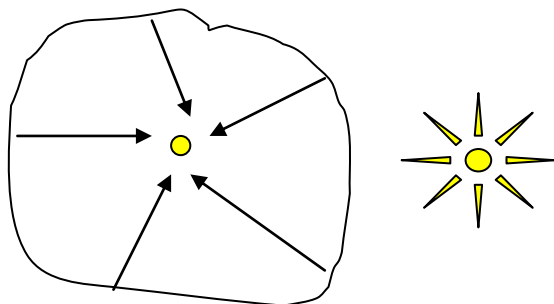
Už jsem zde několikrát opakoval: Ne že v srdci člověka je Bůh, ale Bůh je přímo duchovním srdcem člověka. Bůh je duchovním srdcem člověka a toto srdce je Zdrojem Blaženosti, Lásky a Radosti. To znamená, že podle toho, jak Individualita ve znamení Raka emočně prožívá svůj individuální Život, se v ní vytváří stupeň Blaženosti, Lásky a Radosti. Jinými slovy: Podle toho se v ní

vytváří stupeň přítomnosti Boha-Stvořitele (Krista). To je velice důležitý poznatek. Ještě vám to trošičku přiblížím: Bůh je především Tvůrce a my už víme, jaký je vztah mezi Láskou a tvořivostí, a jestliže někdo řekne, že Bůh je Láska, tak já říkám: Ano, máte pravdu, čili Bůh je především Tvůrce. Bůh je Tvůrcem všeho a tedy i člověka. Pokud má člověk negativní emoce, jinými slovy: má špatný emoční dojem ze svého individuálního Života, dává tím Bohu neklamný důkaz, že Bůh je špatný a nekvalitní Tvůrce, protože člověk z toho nemá dobré emoce. Proto se Bůh v takovém člověku stáhne do pozadí a zeslabí svou přítomnost v tomto člověku. Bůh jakoby říkal: Jestli Já jsem špatný Tvůrce, tak si vytvářej svůj život sám uvidíme, možná že opravdu jsi lepší tvůrce svého života, než Já-Bůh. Ale jak to končí?

Odpověď posluchače: Návratem ztraceného syna.

J.P.: Přesně tak. Člověk začne utvářet svůj život podle sebe a jeho emoční prožitky vlastního života jsou čím dál horší. Až jsou tyto emoce nesnesitelné, začne hledat Zdroj štěstí. Až nakonec nalezne Boha a pochopí, že jeho negativní emoční dojem z vlastního života si způsobil sám, protože nebyl v souladu s Bohem, který vytváří všechno dobře. Naopak Individualita, která má ve znamení Raka příjemný emoční dojem z vlastního života, dává Bohu-Tvůrci neklamný důkaz, že Bůh je dobrý Tvůrce. A tak má Bůh-Stvořitel z toho velkou radost a chce se v takovém člověku čím dál více zpřítomňovat. Takový člověk začne zažívat čím dál větší prožitky Blaženosti, Lásky a Radosti, protože jestliže existujete a máte z toho dobrý pocit (z vlastní existence), tak ten Tvůrce, který vám tu existenci dal, tak vy Ho chválíte, ale ne že Mu říkáte: Bože děkuji atd., na to On neslyší, Bůh slyší na to, jaký máte emoční dojem ze svého života, to je chválení nebo odpuzování Boha. Chápete, že svým emočním bytím (tím, jaké emoce prožíváte každý den ve svém životě) buď Boha odpuzujete anebo Ho přitahujete.

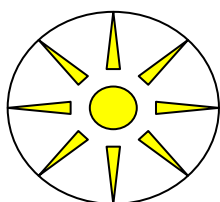
Jestli si vzpomínáte, tak jsme si vysvětlovali, co je to mysl a jak vzniká. Říkal jsem, že existuje všudypřítomná skutečnost, kterou nemůžete vystihnout přesněji než že je to stav JÁ JSEM. A toto všudypřítomné JÁ JSEM se stáhne do jednoho ohniska (bodu) a když se tak stáhne, tak toto JÁ JSEM se přemění na Boha Stvořitele (Krista):

A tento Kristus je Zdroj nekonečné tvůrčí Energie, který je nekonečně horký a nekonečně jasný. Vznikne duchovní Slunce. Toto duch. Slunce začne vyzařovat své duch. Energie.

Myslím, že pro naši představivost je to dostatečný obraz. Zbytek si prožijte sami v sobě. Z tohoto duchovního Slunce začne vyzařovat Energie, protože když je

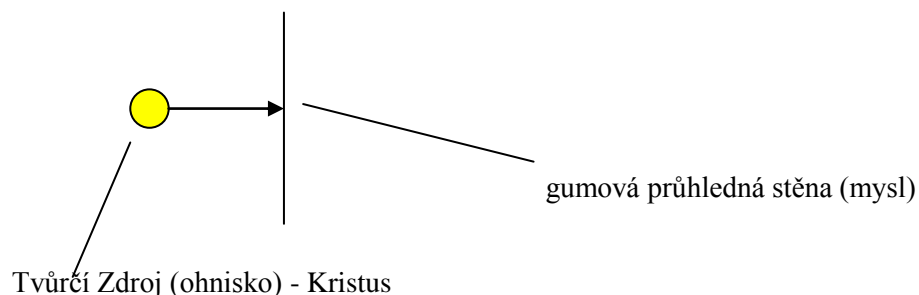
někdo teplý, tak se začne projevovat teplem. A tato Energie, kterou začne vyzařovat toto duch. Slunce, čím více se vzdaluje od svého Zdroje, tím více chladne a stává se méně pohyblivou. V určité vzdálenosti od tohoto ohniska tato Energie zchladne natolik, že se stane skoro nehybnou. Tím dojde k tomu, že vznikne duchovní vrstva, která brání dalšímu pohybu směrem od tohoto tvůrčího Zdroje. Takže jde mi o to, abyste si uvědomili tento princip: Je zde nějaké ohnisko, které je nekonečně žhavé, světlé, což je vlastně Bůh-Stvořitel (Kristus) a samozřejmě že jestliže někdo je žhavý, začne vyzařovat své Energie a tato Energie, jak se vzdaluje od tohoto Zdroje, začne chladnout a v určité vzdálenosti od tohoto Zdroje se stává tak chladnou, že skoro přestane jakoby vibrovat (a se pohybovat), takže se stane nehybnou a současně začne bránit veškerému dalšímu pohybu a to je mysl. Tato duchovní vrstva, která brání dalšímu pohybu je právě mysl:

Takže (a to už jsem říkal na posledním semináři) zde je velice důležitý poznatek: Ne hmota, ale mysl je to nejvíce vzdálené od tvůrčího Ducha(Krista). Tato duchovní vrstva, která se stala tak nehybnou, že brání dalšímu pohybu směrem pryč od tohoto tvůrčího Ducha, způsobuje to, že

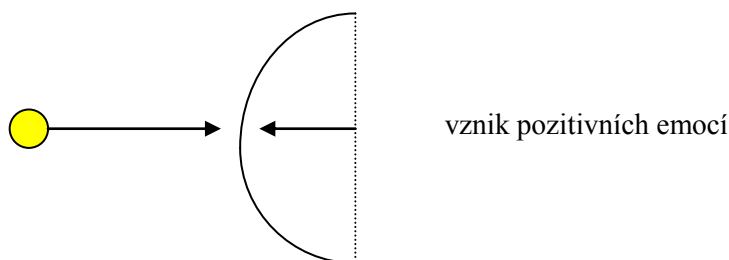
Energie, které jsou neustále z Krista vyzařovány směrem ven, na ni dopadají, předávají jí svou energii a současně se začnou na ní zrcadlit a vznikají na ní různé obrazy. Takže mysl je stejné podstaty jako tvůrčí Duch (Kristus), ale je to tvůrčí Duch natolik ochlazený, že je nehybný a brání dalšímu pohybu. Ale tím, že se stává nehybným, se stává živým zrcadlem, které umožňuje Bohu-Stvořiteli vidět, co ze sebe vyzařuje. To jsem jen zopakoval z toho důvodu, abychom si uvědomili, o čem jsou emoce.

Představte si, že tato duchovní vrstva (mysl) je taková nějaká průhledná gumová stěna. Když na ni dopadají Energie, které jsou vyzařovány z tohoto duchovního Slunce, tak tato průhledná gumová stěna je zachytí, začne je na sobě zrcadlit, to znamená, že v mysli se začnou objevovat myšlenky. A čím jsou tyto myšlenky (obrazy), které se začnou zrcadlit v této vrstvě, krásnější, tím více odpovídají povaze Boha-Stvořitele nebo tohoto tvůrčího Ducha (tohoto duch. Slunce, čili Krista), který je tou nejvyšší Krásou, tak tím více Energie odevzdávají této průhledné gumové stěně a tato stěna začne o to více vibrovat, vlnit se a prohýbat se. To je jen takový nesmělý obraz, jak si představit, jaký je vztah mezi tvůrčím Duchem, myslí a našimi emocemi.

Vznik emocí:

Představte si, že existuje Tvůrčí Zdroj (Bůh-Stvořitel, Kristus) a nějaká gumová, průhledná stěna (mysl). Tento tvůrčí Zdroj, který je žhavý, horký, začne ze sebe vyzařovat svoji energii. V okamžiku, kdy ta Energie, která je vyzařována z tvůrčího Ducha, narazí na tuto gumovou průhlednou stěnu, která jí začne bránit v dalším pohybu, tato Energie začne této stěně předávat jednak svoji energii a jednak se začne na této stěně zrcadlit. Ale tím, jak jí předává tuto energii, dochází k tomu, že tato stěna se prohne:

Tato stěna dostane energii a začne kmitat (vibrovat) a prohne se. Energie stěně předá svůj potenciál a ta stěna (mysl) se prohne. A já jsem nakreslil případ: Když se tato stěna prohne směrem k tomuto duchu. Slunci, tak se Mu přiblíží a protože toto duch. Slunce je velice horké a světlé, tak tím, jak se tato vrstva prohne (tím, že dostává energii), přiblíží se tomuto Zdroji tepla a tak se ohřeje. **Když se tato stěna prohne směrem k tomuto duchovnímu Slunci, tak se Mu přiblíží a tím se zahřeje a takto vznikají emoce.** To je vznik pozitivních emocí.

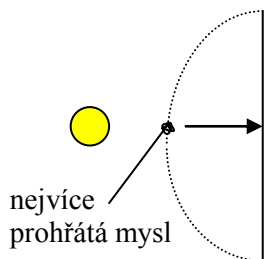
Pozitivní emoce:

Pozitivní emoce není nic jiného, než myšlenka, která způsobila, že se mysl přiblížila k Bohu-Stvořiteli a tím se zahřála, jinými slovy: dostala větší dávku Života.

Uvědomte si jednu věc: Všechno pochází z JÁ JSEM. A toto JÁ JSEM je přímo Život. A jestliže toto JÁ JSEM (Život) se zkoncentruje a čím více se zkoncentruje, tím větší vzniká životní teplo a toto životní teplo není nic jiného než Láska. Pocit životního tepla je Láska. To už zažíváte v první fázi, kdy začnete duchovně pracovat a začnete se stahovat do duch. srdce, tak už v samotných začátcích začnete cítit pocit tepla. A to je Láska.

V Bohu-Stvořiteli (Kristu) je nejvyšší životní Žár – nejvyšší Láska. Proto Bible píše, že Bůh (tam je napsáno Bůh, ale mějme na mysli Boha-Stvořitele, ne to všudypřítomné JÁ JSEM) je Oheň šířající. Takže **emoce je myšlenka, která byla ohřátá životním teplem z Krista a proto v sobě emoce obsahuje více životnosti než samotná myšlenka.**

Když se mysl (tato průhledná gumová stěna) po svém prohnutí směrem ke Kristu vrátí zpět na své původní místo, tak se emoce dostane mimo její dosah:

Protože tím, že emoce má více životního tepla než samotná mysl, zůstává ve větší blízkosti tohoto Zdroje tepla (Krista).

Protože tím, jak se mysl prohla k tomuto Zdroji, tak v té největší blízkosti tohoto Zdroje se tato část mysli

prohřála, dostala větší dávku životního tepla a když se ta mysl vrátí zpět na své původní místo, tak ta emoce už zůstane v této vzdálenosti k tomuto Zdroji.

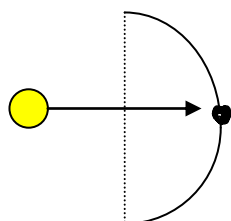
A to vám vysvětluje, proč jsou emoce mimo dosah mysli a proč se emoce rozumem špatně chápou. Racionálně myslící člověk mnohdy nechápe emotivního člověka.

Chápete ten mechanismus? Je zde nějaký Zdroj Energie , tato Energie když dopadne na tuto gumovou stěnu → , ona jí předá energii (této stěně), na té stěně vznikne nějaký obraz a podle toho, jaký ten obraz je (krásný nebo škaredý), dochází k tomu, že buď se tato stěna prohne směrem k tomuto Zdroji (jak jsem to nyní vysvětloval), anebo se prohne směrem pryč od tohoto Zdroje, záleží jaký obraz vznikne na té stěně, podle toho se prohne: →

Mysl může rozumět emocím pouze tehdy, když se znovu ohřeje životním teplem (Láskou) a dostane se do stejné blízkosti duch. Slunce, v jaké se nachází příslušná emoce. Pokud ta mysl se vrátí zpět na své původní místo, tak tím pádem ta emoce se dostává mimo její dosah a ta mysl jí nemůže rozumět. Aby mysl chápala nějakou emoci, tak ji (tu mysl) musíte zahřát, aby se znovu prohla a dostala se do stejné vzdálenosti k Duchu, jako je ta příslušná emoce a tím pádem, když se mysl takto prohne a zachytí tuto emoci, tak teprve tehdy ta mysl může té emoci rozumět, dříve ne. To znamená, že teprve, až se mysl ohřeje Láskou, dotkne se příslušné emoce, tím se stane emoce jejím obsahem a mysl jí teprve tehdy začne rozumět.

Negativní emoce:

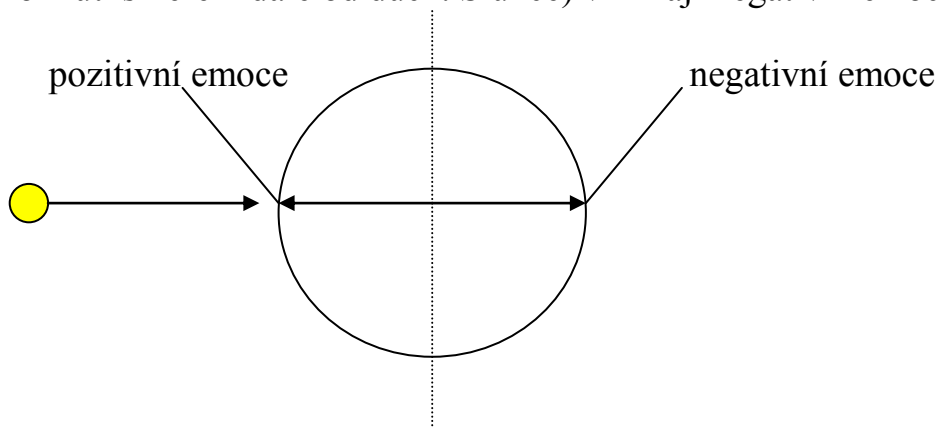
Může se však stát, že na tuto průhlednou gumovou stěnu (mysl) dopadne energie, která se na této stěně zobrazí jako škaredý obraz a tedy vznikne negativní myšlenka. To způsobí, že se tato stěna opět prohne, ale v tomto případě směrem dál od duchovního Slunce:

V tom místě mysli, které se nejvíce vzdálí od Zdroje život. tepla, vzniká největší životní chlad a vzniká negativní emoce.

Takže negativní emoce je myšlenka, která způsobila, že se mysl prohnula směrem pryč od tohoto duch. Slunce a jestli si vzpomínáte, tak jsem vám říkal, že mysl vznikla tak, že nějaká energie, která byla vyzářena, se natolik zchladila, že se stala nehybnou, takže už tak je studená (tato gumová stěna), ale jestli tato mysl je ještě prohne ještě dál od toho duch. Slunce, tak se stává ještě chladnější. Takže tím se ještě více ochladila a začne mít ještě méně životního tepla (Lásky).

Zapamatujme si tento obraz, že mysl je opravdu taková gumová průhledná stěna a teď záleží, jak to, co na ní dopadá (jaká energie), protože v jednom případě se tato mysl prohne směrem k duchovnímu Slunci a v jiném případě se prohne směrem dál od duch. Slunce, než je její normální poloha. V tomto případě (prohnutí směrem k duch. Slunci) vznikají pozitivní emoce a v tomto případě (prohnutí směrem dále od duch. Slunce) vznikají negativní emoce:

Z toho vyplývá závěr:

Mysl (duše) se přibližuje k Bohu-Stvořiteli pouze pozitivními emocemi, které jsou důsledkem krásných myšlenek.

Mysl (duše) se vzdaluje od Boha-Stvořitele pouze negativními emocemi, které jsou důsledkem negativních myšlenek.

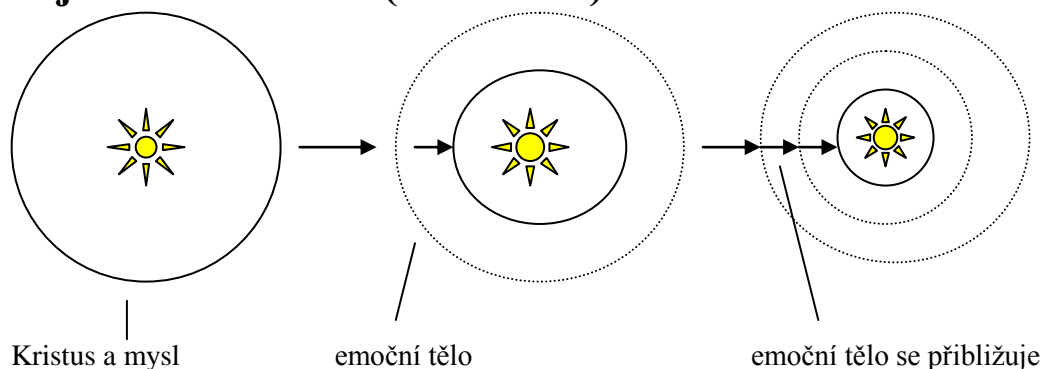
To znamená, že **lidská duše (mysl) se přibližuje (nebo vzdaluje) k Bohu (od Boha) kvalitou svého emočního těla.**

Takže můžeme říci (a to je třeba zdůraznit), že **těžiště duchovního vývoje člověka spočívá v jeho emočním těle a toto emoční tělo není nic jiného, než to, co se nazývá lidská osobnost.**

Tento duchovní vývoj člověka trvá miliony a miliony let. V každé jednotlivé inkarnaci člověk o kousek zdokonalí svou lidskou osobnost (své emoční tělo) a tím se dostává do čím dál větší blízkosti ke svému individuálnímu Kristu.

Na počátku duchovního vývoje je pouze Kristus (tvůrčí Zdroj) a duše (mysl). V každé následující inkarnaci se začne vyvíjet emoční tělo nebo-li osobnost:

Vývoj emočního těla (osobnosti):

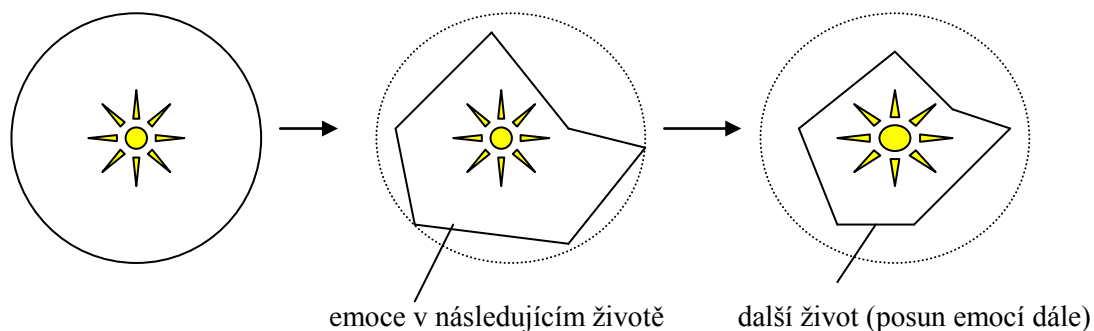

Na počátku je jenom Kristus a mysl (duše). V další inkarnaci se začne z této mysli vytvářet emoční tělo (jak jsem vám vysvětloval ten mechanismus, jak se vytvářejí emoce), které už je blíže tomuto duchovnímu centru než samotná mysl. V další inkarnaci se zase to emoční tělo posune zase kousek blíže k tomuto Centru, až nakonec emoční tělo (osobnost) se dostane k samotnému Kristu a člověk začne pociťovat (to zdůrazňuji), že on sám je božskou Bytostí. **Vy si sice můžete myslet, že jste božskou Bytostí, to je důležité, ale rozhodující je okamžik, kdy si to nejenom myslíte, ale kdy to i prociťujete (a zažíváte).**

Nerovnoměrný vývoj lidské duše (mysle):

Samozřejmě to, co jsme si nyní nakreslili, je velice jednoduché znázornění, protože lidská osobnost (emoční tělo) je velice složitá záležitost, která v sobě obsahuje různé druhy emocí, některé pozitivní, některé negativní, některé neutrální, čili správněji by to mělo být takto:

Představte si, že **lidská duše (mysl) je komplex mnoha a mnoha věcí a všechny součásti lidské duše se nevyvíjejí v člověku rovnoměrně a stejně, některé součásti naší duše se vyvíjejí rychleji, některé pomaleji, některé v počáteční fázi vývoje jdou zpět nebo úplně pryč od Boha, to znamená, že když se ta lidská duše (mysl) vyvíjí skrze emoční tělo, tak to je vždycky nějaký takový nerovnoměrný proces, kdy některé emoce jsou dále od tohoto tvůrčího Centra, některé jsou blíže k Němu, čili každý člověk je konglomerát ve svém emočním těle různých emocí, některých pozitivních, některých negativních a každý člověk má proto specifickou lidskou osobnost:**

V následujícím životě tento stav se zase nějak posune dále.

Nejdříve jsme si to nakreslili v kruhu, ale je třeba si to nakreslit správněji, takto, neboť některé emoce jsou blíže duch. Středu, některé dál od tohoto duch. Středu a tedy člověk je konglomerát různých emocí.

Inkarnační koloběh:

Když se lidská duše inkarnuje do nového pozemského života, bere na sebe emoční tělo (osobnost), kterou vyvinula v předcházejícím životě. Ale musíme si uvědomit, že na začátku předcházejícího života byla osobnost o něco jiná než na konci předcházejícího života, protože v každém životě se osobnost o něco posune kousek dále a nějakým způsobem se vyvine. Takže v nové inkarnaci si lidská duše bere na sebe osobnost, kterou měla na konci svého předcházejícího života a v tomto přítomném životě se snaží tuto svou osobnost (své emoční tělo) zase o něco přiblížit ke svému individuálnímu Kristu.

Je pochopitelné, že emoční tělo (osobnost) má v sobě obsaženy všechny předcházející osobnosti, které se podílely na vývoji této osobnosti až k bodu, ve kterém se právě nachází.

To znamená, že lidská osobnost v sobě obsahuje emoční zkušenosti od nerostů, rostlin, zvířat až po mnoho lidských životů. Proto si může lidská duše (mysl) někdy uvědomit životy jiných lidských osobností, někdy z minulosti, které se podílely na vývoji její současné osobnosti. Je to úplně ten samý mechanismus, protože tak, jako každé fyzické tělo má ve svých genech obsaženo své fyzické předky, stejně tak i osobnost (emoční tělo) v sobě obsahuje všechny emoční předky, kteří se podíleli na jejím vývoji až k bodu, ve kterém se právě nachází.

Příklad: Znáte to, když třeba někdy jsem se s někým díval do očí a jak se tam hned začnou měnit ty tváře? To jsou ty součásti osobnosti člověka. A právě proto jsem vám dal k přečtení kapitolu „Osobnost“ (můj překlad z knihy J.S.Bennera, který je také zveřejněn na www.astrotheologie.wz.cz v rubrice Duchovní spisy), kde to je krásně popsáno.

Ale nenechme se zmást, protože každá lidská osobnost (každý člověk má emoční tělo) a v každém tom emočním těle máte zakódované desítky, stovky a tisíce jiných osobností, které se podílely na vývoji vaší osobnosti. Takže se nenechte zmást, že je vás moc. **Člověk má jedno jediné pravé JÁ a tím je jeho individuální Kristus. Člověk má pouze jednu jedinou duši (mysl), čili jedno myšlenkové tělo. A tato duše (mysl) je tělem tohoto individuálního Krista. Tento individuální Kristus je duchovní částí člověka, mysl je duševní částí člověka. A je to pořád jedna a ta samá lidská duše, která na sebe bere v různých životech různé osobnosti, čili různá emoční těla.**

Když se podíváme do zvěrokruhu, tak vidíme, že naproti Raka, který právě představuje emoční tělo (lidskou osobnost), se nachází znamení Kozoroha, který

představuje vnější, hmotný svět. A jak už jsem říkal na začátku našich seminářů, že je zde důležitý princip, že znamení, která leží proti sobě, spolu souvisí a jedno nemůže být bez druhého, navzájem se podmiňují. To znamená, když jsem vám říkal, že je v člověku jedno jediné pravé JÁ a to je ten kousek Krista ve vás, máte jedinou mysl (duši) a pouze tato duše v různých životech na sebe bere různá emoční těla (různé lidské osobnosti) a nyní se vám snažím říct, že Kozoroh vám odhaluje, že Rak (což je vaše emoční tělo, vaše osobnost) bezpodmínečně souvisí s Kozorohem a to je hmotné tělo. Na začátku našich seminářů jsme si říkali, že znamení, která leží ve zvěrokruhu proti sobě, spolu souvisí a jedno nemůže být bez druhého, to znamená, že každá lidská osobnost (emoční tělo) souvisí s určitým hmotným tělem a určitým hmotným prostředím. Určitá osobnost potřebuje žít v Asii, jiná zase v Evropě, jiná na Zemi, jiná na jiné planetě, některá potřebuje žít v ženském těle, některá potřebuje žít v mužském těle. Ale obecně můžeme říci, že osobnost, která se rodí do ženského těla, je emočně více přitahována k hmotnému světu, což se mi zase včera 100% potvrdilo, osobnost, která se rodí do mužského těla, je více přitahována k duchovnímu světu. I když se ženy této myšlenky brání, je to tak. Proto Indové mají názor, že žena, aby dosáhla duchovní realizace, musí počkat, až se narodí v některé inkarnaci do mužského těla. A je to celkem logické. Musíme si uvědomit, že žena symbolizuje duši a muž symbolizuje Ducha. Žena hledá prostřednictvím muže svou duchovní (božskou) část, kdežto muž hledá skrze ženu svou duševní část.

Poznámka: Včera mi volal kolega, že má domluvené setkání s nějakou mladou ženou, říkal, že je hezká, je právnička, abych přišel, měla tam i kamarádku, já jsem tam šel toho kamaráda duchovně podpořit, ale i trochu ze zvědavosti, došlo tam k nějaké debatě, bavili jsme se také o dětech a ona mi řekla: Tebe nezajímají děti? A já jsem jí odpověděl: A proč by mě měly zajímat moje děti? Vždyť dítě je člověk jako každý jiný. Mě zajímá člověk, ne moje dítě. Ona se zarazila a řekla: Přece hlas krve je to nejdůležitější. Ale já jsem jí řekl: Ne hlas krve, ale Hlas Srdce je nejdůležitější.

Ti, kteří se už v životě setkali s astrologií, a když se nyní bavíme o lidské osobnosti, což je emoční tělo a že lidská osobnost souvisí (Rak) s Kozorohem, čili s fyzickým tělem a s fyzickým prostředím, tak zde je jedna důležitá astrologická pravda a to vám žádný astrolog neřekne: Řekli jsme si, že s určitou osobností (s určitým emočním tělem), což je Rak, souvisí určité hmotné tělo, určité hmotné prostředí, což je Kozoroh.

V astrologii existují tři základní prvky (stavební kameny):

1. Znamení zvěrokruhu
2. Planety
3. Astrologické domy

Znamení zvěrokruhu představují duchovní složku (tomu se věnujeme už skoro rok). Protože tyto znamení jsou naprosto neměnné principy, které mají pořád stejný význam v celém stvoření. Ať budete kdekoliv, tak podstata znamení (jak je zde řečeno) platí všude a všichni duchovní mistři (pokud tomu opravdu budou rozumět) na dané planetě vám to budou vykládat naprosto stejně. **Planety představují duševní složku.** Protože se jejich postavení neustále mění a vytvářejí různé konstelace (obrazce) a my víme, že myšlenka je nějaký obraz v mysli (duši).

Astrologické domy se vypočítávají pro okamžik a hlavně místo, kde se člověk narodil (nebo kde se narodilo určité fyzické tělo), to znamená, že astrologické domy **souvisí s určitým hmotným tělem a s určitým hmotným prostředím.** A protože hmotné prostředí a hmotné tělo bezprostředně souvisí s osobností (s emočním tělem), můžeme říci, že astrologické domy **souvisí s lidskou osobností neboli emočním tělem.**

Z toho vyplývá, že **horoskop popisuje bytost, která se skládá z osobnosti, z duše a Ducha.**

Astrologické domy 1, 4, 7, 10:

4. astrologický dům (odpovídá Raku)

Každé znamení odpovídá určitému astrologickému domu a těchto astrologických domů je 12, stejně jako znamení. Jestliže každá inkarnace souvisí s vývojem osobnosti, osobnost (a to jsme si dnes vysvětlili) souvisí s Rákem (co se týče znamení) a Rak odpovídá čtvrtému astrologickému domu, můžeme říci, že 4.astrologický dům popisuje základní rysy osobnosti, kterou měl člověk ve svém minulém životě.

7. astrologický dům (odpovídá Vahám) popisuje základní rysy osobnosti, kterou jsme měli v předminulém životě.

1. astrologický dům (odpovídá Beranu) ukazuje osobnost, ke které tíhneme v tomto životě.

10. astrologický dům (který odpovídá Kozorohu) nám popisuje rysy osobnosti (a tam se to začíná splývat), kterou jsme byli v předpředminulém životě a kterou budeme v následujícím životě.

Pokračování výkladu z Bible (o duch. vývoji lidstva) – První kniha Mojžíšova, 3.kapitola (duch. podstata):

Nyní budu vyžadovat vaši zvýšenou pozornost.

Z toho, co jsme si dnes řekli, co to je osobnost, že to je emoční tělo a že skrze toto emoční tělo se lidská duše (mysl) vyvíjí k Bohu, tak doufám, že už budeme lépe chápat třetí kapitolu z První knihy Mojžíšovy, která popisuje vypadnutí Adama a jeho ženy z ráje, já jsem vám to zde začal vysvětlovat už na minulém semináři a dnes bych tento proces chtěl dokončit. Víceméně vám ukážu, že v této třetí kapitole je obsaženo to, co jsme si říkali na našich seminářích a právě se to bezprostředně dotýká mystéria lidské osobnosti.

První kniha Mojžíšova, 3.kapitola, verš 13,14:

I řekl Hospodin Bůh ženě: Což jsi to učinila? I řekla žena: Had mne podvedl, i jedla jsem.

Tedy řekl Hospodin Bůh hadu: Že jsi to učinil, zlořečený budeš nade všecka hovada a nade všechny živočichy polní; po břicho svém plaziti se budeš, a prach žráti budeš po všechny dny života svého.

Takže už víme z minulého semináře, že had představuje touhu po poznání neboli zvědavost. Ovšem je nutno udělat určité upřesnění, had představuje touhu po poznání vnějšího nebo-li hmotného světa, ve kterém není obsažen Bůh-Stvořitel. Protože jak už víme, had nabídl ženě ovoce ze zakázaného stromu vědění dobra a zla, přičemž vědění dobra je stav, kdy si člověk uvědomuje Boha, přesněji řečeno: svou jednotu s Bohem. Vědění zla je stav, kdy si člověk neuvědomuje Boha, přesněji řečeno: svou jednotu s Bohem. Takže had je tak silná touha po poznání vnějšího nebo-li hmotného světa, že si člověk přestane uvědomovat svoji jednotu s Bohem. A ztráta vědomí jednoty s Bohem je pro člověka tou největší ztrátou, která ho může postihnout. A proto je přirozené, že řekl Hospodin hadovi (této touze): „**Že jsi to učinil, zlořečený budeš nade všecka hovada a nade všechny živočichy polní.**“ Hovada představují emoční rovinu a živočichové polní představují vnější, hmotnou rovinu. Tím se nám Bible snaží říct, že touha po poznání vnějšího světa, která v člověku způsobí ztrátu vědomí jednoty s Bohem, je tou nejhorší duševní kvalitou na emoční a fyzické úrovni člověka. „**Po břicho svém plaziti se budeš**“, to znamená, že tato silná touha po poznání vnějšího světa, která v člověku potlačí vědomí Boha, se zcela a bezvýhradně zaobírá pouze pozemskými věcmi. Čili had se celým svým tělem dotýká pouze země. V břiše se shromažďuje potrava, takže had chce žrát pouze pozemskou potravu, čili tato touha prahne pouze po poznávání pozemských věcí. A to dosvědčuje i následující myšlenka: „**...a prach žráti budeš po všechny dny života svého.**“ To znamená, že kdykoliv se v člověku a kdekoliv ve stvoření tato touha objeví, tak nebude dělat a ani neumí nic jiného dělat, než se zabývat výhradně pouze vnějšími, hmotnými věcmi.

Následuje 15 verš této kapitoly:

Nad to, nepřítelství položím mezi tebou a mezi ženou, i mezi semenem tvým a mezi semenem jejím; ono potře tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu.

My už víme, že tato žena představuje mysl, kterou Bůh stvořil ve stavu, kdy v části vědomí božských lidí (což je Adam, to byli lidé, kteří ještě byli ve stavu jednoty s Bohem) a vzpomínáte si na to, jak jsem vám vysvětloval uspání Adama a vynětí jeho žebra, to byl proces, při kterém vznikla mysl, která vznikla ve stavu neznalosti Boha (takže kdo to neví, tak je to v Blížencích). My už víme, že tato žena představuje mysl, kterou Bůh stvořil ve stavu, kdy v části vědomí božských lidí (což je Adam) nebyla přítomnost Boha. A protože tato nová mysl vznikla skrze vědomí, ve kterém nebyl přítomen Bůh, měla v sobě tato nová mysl od samého počátku zárodek toho, že se může odvrátit od duchovní (božské) části těchto Boho-lidí (Adam). A jen díky tomuto zárodku v této nové mysli mohl had (tato touha po poznání pozemských věcí) v této mysli uspět se svojí nabídkou, protože my už víme, že ti první lidé, (jak je napsáno v první kapitole: **Bůh stvořil člověka k obrazu svému, muže a ženu stvořil jej.**), kteří vznikli a které stvořil Bůh, měli muže a ženu v jednotě, čili Duch a duše (mysl) byly v jednotě. Takže kdyby lidé zůstali v tomto duchovním rozpoložení, že mají mysl, která se neustále zaobírá jenom Bohem, tak tam by had (tato touha po poznání pozemských věcí) nemohl uspět. Proto muselo dojít k tomu, že Bůh Adama uspal, vyňal z něho žebro a stvořil z toho ženu, čili vytvořil novou mysl, která vznikla ve stavu, kdy Adam spal, čili v určité části jeho vědomí nebyl přítomen Bůh a skrze toto vědomí potom vznikla nová mysl a ta vznikla ve stavu nepřítomnosti Boha. Bible sice píše, že potom byla přivedena k Adamovi, čili ona potom měla poznání Boha (duchovní složky v člověku Adama), ale vznikla ve stavu nevěděni Boha a proto měla v sobě zárodek toho, že se mohla od Boha odvrátit. Pouze k této nové mysli se mohl tento had (tato touha po poznání vnějšího) obrátit.

„Nad to, nepřátelství položím mezi tebou a mezi ženou,...“ Tato nově vzniklá žena (mysl, duše), i když měla svůj počátek v nepřítomnosti Boha, byla hned po svém vzniku přivedena k Adamovi, to znamená, že tato mysl byla po svém vzniku obrácena k duchovní nebo-li božské části těchto Boho-lidí. Takže můžeme obrazně říci, že tato žena (mysl) měla svého manžela, čili uvědomovala si svého duchovního partnera (Adama) a měla svůj opravdový domov, to znamená, že sídlila v pozitivním světě, který byl vytvořen Bohem-Stvořitelem (Kristem). Ale když se tato nová mysl začala zaobírat myšlenkou, kterou jí nabídl had (tato touha po poznání pozemských věcí), tak ztratila jak svého manžela, tak svůj domov. To znamená, že tato mysl si přestala uvědomovat duchovní část v člověku (Adama) a současně byla nucena, aby vystoupila z tohoto pozitivního světa do světa, který by jí umožnil poznání, po kterém toužila. A toto nepřátelství mezi lidskou myslí a touhou po takovém poznání je věčné. Protože kdykoli se objeví touha po takovémto poznání, tak žena (duše, mysl) ztratí svého manžela (svého duch. partnera) a svůj domov (pozitivní svět).

Současně je tímto veršem míněn další význam: Žena kromě mysli zde symbolizuje Lásku. Vnímáte to, že žena spíše symbolizuje Lásku než muž. To už vlastně poznáte podle toho, že žena má prsa. To znamená, že v hrudi je srdce

a z té hrudi něco vystupuje. To je takový jednoduchý symbolismus. Žena má daleko větší potřebu ze své hrudi vystupovat ven než muž, proto opravdu ženy jsou daleko více náchylné na Lásku než muži. Takže touha po poznání pozemských věcí je nepřátelská, čili potlačuje Lásku. To je míněno v tom „... **položím nepřátelství mezi hadem a ženou**“. To je o tom, že poznávání pozemských věcí (had-touha) je nepřátelství vůči ženě (vůči Lásce).

„...**I mezi semenem tvým a semenem jejím**...“ - to je velice důležitá myšlenka. Tímto se snaží Bible naznačit, že když mysl podlehně této touze a začne se zaobírat pozemským poznáváním, tak následky tohoto poznávání budou v naprostém rozporu s její přirozeností. I když zpočátku se mohou zdát pozemské zkušenosti pro duši lákavé, tak nakonec duše zjistí, že tyto pozemské zkušenosti čím dál více duši nutí, aby se sama z hmotou ztotožnila a hmotě otročila. To nakonec způsobí, že si duše začne uvědomovat, že její podstata je úplně jiného druhu a začne toto hmotné otroctví nelibě pociťovat, což je potvrzeno následující myšlenkou: „... **ono potře tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu**.“ Zde nám dává Bible krásný a důležitý příslib: Duše (mysl), která podlehně touze po poznání pozemských věcí a sestoupí do pozemské roviny, na základě svých zkušeností (semeno), které získá v pozemském světě, dojde nakonec k takovému poznání, že přestane hadovi (touze po pozemských věcech) naslouchat. To znamená, že i když ji bude tento had všemožně rozumově (hlava) namlouvat a zdůvodňovat, aby se věnovala pouze pozemským věcem, duše (žena) ho již na základě svých zkušeností z pozemským životem nebude poslouchat. Čili mu potře hlavu svým semenem (svými zkušenostmi). Had (tato touha po pozemském poznávání) bude muset poslouchat pouze vůli duše, což je řečeno v tom: „... **a ty potřeš jemu patu**.“ To znamená, že duševní život získá nadvládu nad hmotným životem.

Následuje verš 16:

Ženě pak řekl: Velice rozmnožím bolesti tvé a počínání tvá, s bolestí roditi budeš děti, a po muži tvém bude žádost tvá, a on panovati bude nad tebou.

V tomto verši nám Bible naznačuje, že když se duše (mysl) rozhodla, že bude získávat pozemské zkušenosti, že to nebude jednoduchá cesta. To znamená, že duše (lidská mysl) se bude učit v pozemském životě různými zkušenostmi, z nichž mnoho bude pociťovat velmi bolestně. „**Ženě pak řekl: Velice rozmnožím bolesti tvé a počínání tvá**.“ Další věta je velice důležitá: Žádná duše nemůže získat během jednoho života takové poznání, aby plně pochopila Boha. Duše na své cestě pozemského poznávání, aby se mohla vrátit zpět do svého skutečného domova, musí podstoupit cestu mnoha opakovaných návratů do pozemské roviny. Jestliže se duše rozhodla, že chce samostatně poznávat vnější stvoření, tak aby toto její poznávání bylo dokonalé, musí podstoupit vývoj, při kterém prodělá mnoho pozemských inkarnací od nerostů až po člověka a tyto opakované návraty z jemnohmotného světa až do pozemské

roviny jsou duší vždy bolestnou zkušeností. A to nám říká věta: „**S bolestí roditi budeš děti své.**“ Čili tyto děti jsou jednotlivé inkarnace duše do pozemské roviny. Jaký mají účel tyto opakované návraty duše do pozemského světa? Aby se duše vracela na zem do nekonečna? Ne. Tyto opakované návraty mají jediný účel: Aby duše svobodným poznáváním mnoha podob pozemské reality se nakonec vrátila do duchovního světa, aby se nakonec opět dostala do kontaktu se svým Duchem, čili se svým božským Partnerem, čili se svým Mužem. Takže si musíme uvědomit, že celý proces opakovaných návratů duše do pozemského světa je řízen Bohem, přesněji řečeno: (kdo sídlí v duši?) individuálním Kristem, který s danou duší souvisí. A to nám říká tento verš: „**...a po muži tvém bude žádost tvá, a on panovati bude nad tebou.**“ Tím je míněno, že tato žena (lidská duše) je pod mocí svého muže a to je ten individuální Kristus (Duch je mužská složka v člověku), čili tento proces jednotlivých inkarnací řídí tento muž (individuální Kristus), který s touto duší souvisí.

Následující verš 17:

Adamovi také řekl: Že jsi uposlechl hlasu ženy své, a jedl jsi ze stromu toho, kterýž jsem zapověděl, řka: Nebudeš jísti z něho: zlořečená země pro tebe; s bolestí jísti budeš z ní po všechny dny života svého.

Zde si musíme vzpomenout na to, co nabídl had ženě (mysli). Myšlenku, že může něco poznat ve světě, kde není přítomen Bůh. Musíte si uvědomit, že Adam symbolizuje duchovní (božskou) část v člověku. To znamená, že tento verš nám říká velice důležitou skutečnost: Tento pozemský svět nechce, aby v něm byl přítomen Bůh. Po dobu existence tohoto pozemského světa bude Boha (Ducha) vnímat jako nežádoucí skutečnost, jako svého nepřítele. A z toho je jasné, že ten, kdo vstoupí do tohoto pozemského světa a bude propagovat a šířit pravdivé poznání o Bohu, nebude mít zde na Zemi snadný život a bude se muset setkávat neustále s různými ústrky v pozemském životě a od pozemských lidí. Nejsilněji se tato skutečnost projevila v životě Ježíše Krista, což jenom potvrzuje **následující 18 verš:**

Trní a bodláčí tobě ploditi bude, i budeš jísti byliny polní.

Pokud se nějaký člověk bude snažit v pozemském životě projevit pravé duchovní kvality, jako je Láska, Moudrost, spravedlnost, upřednostňování Ducha před hmotou, setká se s posměchem, pronásledováním ze strany hmotného světa. Čili země mu bude plodit trní a bodláčí. A rovněž takový duchovní člověk se bude ve svém pozemském životě ve svém okolí setkávat se samým materialismem, pouze s myšlenkami na hmotu, s různými tělesnými žádostmi, které budou vládnout světu a kterým bude podléhat většina lidí a které budou působit i na něho samotného a budou se ho snažit ovládnout - čili: „**... i budeš jísti byliny polní.**“

Což dále potvrzuje **následující verš 19:**

V potu tváři své chléb jísti budeš, dokavadž se nenavrátiš do země, poněvadž jsi z ní vzat. Nebo prach jsi a v prach se navrátiš.

Tímto veršem nám Bible naznačuje, že člověk, který se nachází v pozemském světě a bude toužit po duchovním poznání, čili bude chtít jísti chléb (chléb Života – duchovní Pravdu), to nebude mít vůbec jednoduché a bude ho to stát velkou námahu, čili v potu tváře své. Protože jednak bude muset překonávat svou lidskou přirozenost, to znamená své tělesné touhy, bude muset pracovat na myšlenkovém rozvoji, bude muset zušlechťovat své emoce. Dále v tomto duchovním rozvoji mu bude bránit převládající materialismus v pozemském světě a současně hluboká neznalost duchovní skutečnosti, která bude ovládat pozemské lidstvo. A toto obrovské úsilí, které bude muset vyvinout člověk, toužící po duchovním životě, bude nutné po celou dobu jeho pozemského života, dokud nezemře a nenavráti se do jemnohmotného světa, odkud se inkaroval zde, do pozemské roviny, což je řečeno veršem: „... **dokavad se nenavrátiš do země, poněvadž jsi z ní vzat.**“ Čili dokud se nenavrátiš do země, odkud pocházíte. „... **nebo prach jsi a v prach se navrátiš.**“ Prach je jemnější než kámen, čili prach zde symbolizuje jemnou hmotu, to znamená jemnohmotný svět. To znamená, že člověk pochází z jemnohmotného světa, kde se kdysi nacházela zahrada Eden a do jemnohmotného světa se po smrti hrubohmotného pozemského těla navráti.

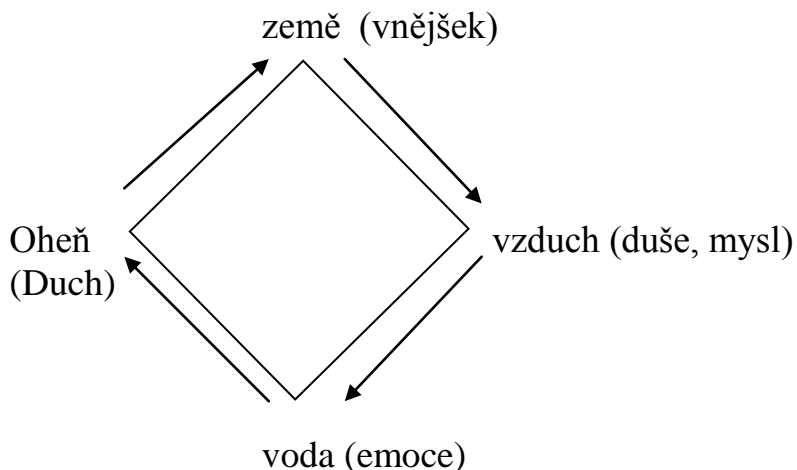
20 verš, který bezprostředně souvisí s dnešním tématem, což je lidská osobnost (Rak):

Dal pak byl Adam jméno své ženě Eva, protože ona byla máte všech živých.

Tento verš je velice důležitý:

Už jsme si vysvětlovali v semináři v souvislosti se znamením Blíženců a už jsem to tam naznačoval. Když nově vzniklá mysl byla přivedena k Adamovi, pořád ji Bible nazývala ženou. Pořád byl Adam a jeho žena. To znamená, že neměla zatím jméno. To znamená, že po určitou dobu v jemnohmotném světě (v zahradě Eden) u božských lidí byla jejich nově vzniklá mysl obrácena k duchovní části, čili k Adamovi a následovala ho. Čili v této mysli byly pouze duchovní myšlenky, čili uplatňovala se pouze duchovní Vůle. Proto měl jméno pouze Adam. Žena (mysl) vůbec neuplatňovala svoji vůli. Ona byla jenom neustále obrácena k té duchovní části v člověku (k Adamovi) a v tomto jemnohmotném světě bylo všechno duchovní podstaty, duchovní myšlenky, duchovní Vůle, proto byl jenom Adam, protože on uplatňoval svoji Vůli, kdežto žena ho slepě následovala. A proto neměla zatím svoje jméno. Teprve až tato mysl (žena) se nechala ovládnout touhou po poznávání věcí ve světě, kde není Bůh, začala tato touha tohoto hada následovat, čili jedla ovoce, i když to Bůh zakázal. Teprve tehdy začala uplatňovat svou svobodnou vůli. To je naznačeno tím, že teprve tehdy žena (duše, mysl) dostala své jméno Eva a už začala

uplatňovat svou svobodnou vůli, proto byla pojmenována. Tento okamžik, kdy žena (duše, mysl) dostává své jméno Eva, je důležitý, protože popisuje vznik lidské osobnosti. Co je to lidská osobnost? Lidská osobnost není nic jiného než emoční tělo člověka. Když se ještě žena držela Adama, tak samozřejmě, že tito Boho-lidé měli rovněž emoční těla, ale tyto těla v sobě obsahovaly pouze blažené, radostné a laskavé pocity, protože tyto pocity byly důsledkem toho, že mysl byla v kontaktu se svým Duchem a to je pořád ten jednoduchý model, který už známe, to znamená: vzájemná souvislost mezi čtyřmi živly:

Jestliže Duch vyzařuje něco ze Sebe směrem ven, duše to přijímá naprosto v nezkreslené formě, vznikají v ní příjemné emoce a tyto příjemné emoce nutí Ducha čím dál více vyzařovat Sebe.

Ale protože žena (mysl, duše) nebyla ještě oddělena od svého Ducha (Boha), tak ani jejich emoční těla neznala a neobsahovala pocit oddělenosti od Boha. Teprve až žena (mysl, duše) začala jíst ovoce ze zakázaného stromu dobrého a zlého, tak se tato mysl začala odvracet od svého Ducha a začala si Ho čím dál méně uvědomovat a tím začaly vznikat v emočním těle pocity oddělenosti od Boha a původní pocity blaženosti, radosti a laskavosti začaly být postupně nahrazovány negativními emocemi. To znamená, že Eva představuje lidskou osobnost, to znamená emoční tělo, které obsahuje pocit oddělenosti od Boha, který vznikl tím, že se mysl odvrátila od svého Ducha a tím začala uplatňovat svobodnou vůli. **Takže můžeme říci, že ta Eva, která zde představuje lidskou osobnost - emoční tělo, které obsahuje pocit oddělenosti od Boha, to je ego.** A teprve tato Eva, tato lidská osobnost je prostředkem nebo-li nástrojem, který používá duše pro své mnohé inkarnace do pozemské roviny. Už jsem to dnes říkal, je jedna duše, ale při každém vstupu do života si bere na sebe jinou osobnost, jiné emoční tělo, které je vždycky výsledkem předcházejících osobností. Protože tato Eva, jak píše Bible, byla matkou všech živých. To vám vysvětluje, že jestliže lidská osobnost je Rak a Raku vládne Luna, proč je Luna matka. Naší matkou je naše osobnost. Osobnost je příčinou a důvodem mnohých opakovaných vtělení, takže ne fyzická matka, ale naše osobnost je naše matka.

21. verš:

I zdělal Hospodin Bůh Adamovi a ženě jeho oděv kožený a přioděl je.

jak jsem již říkal, původní božští lidé žili v zahradě Eden v jemnohmotném světě, který byl vytvořen z prachu země. Tento jemnohmotný svět byl svět pozitivní, protože byl vytvořen přímo Bohem-Tvůrcem (Kristem). Teprve vznikem Evy (lidské osobnosti, emočního těla), ve které byl pocit oddělenosti od Boha, již duše nemohla nadále zůstat v tomto jemnohmotném světě, kde byl Bůh trvale přítomen. Proto musela duše (mysl, žena), která již měla na sobě Evu (čili emoční tělo, které obsahovalo pocit oddělenosti od Boha), odejít do světa, ve kterém Bůh nebyl přítomen. Takže nezapomeňte, že lidská osobnost (emoční tělo) je tělem duše (mysli). Takže ta duše, protože už měla na sobě Evu (emoční tělo, které v sobě obsahovalo pocit oddělenosti od Boha), tak už nemohla zůstat v tom původním světě, kde Bůh byl pořád zjevný. Takže musela jít pryč, do jiného světa. Ale kde měla duše takový svět vzít? Bůh sám nemohl stvořit svět, ve kterém by On nebyl přítomen. Když jsme si popisovali vznik nové mysli, její odpadnutí od Adama a vznik Evy, tak ještě předtím došlo k odpadnutí jednoho z největších Synů Božích, který se jmenoval (jak už víme) Lucifer. A právě tento Lucifer, který odpadl od Boha nám již známým mechanismem: Lucifer byl po Bohu největší tvůrčí Duch, vyzařoval svoje tvůrčí Energie, které vstupovaly do jeho mysli, jeho myšlenky mu dávaly nějaké emoce, které mu čím dál více aktivovaly jeho Ducha. Jenomže když začal Lucifer vidět ve své mysli, co všechno dokázal, on stvořil celé vesmíry, celé světy, tak si nakonec řekl, že vlastně ani Boha nepotřebuje, že on je víc než Bůh sám, začal mít negativní myšlenky, na základě negativních myšlenek vznikly negativní emoce, na základě negativních emocí (protože víme, že emoce jsou ten činitel, který bezprostředně ovlivňuje a působí na nějakého ducha), vznikl negativní duch, který začal vyzařovat negativní energie směrem ven atd., až nakonec začal vyzařovat energie, které vidíme před sebou a to je tento fyzický vesmír. Čili to, co vidíme kolem sebe, tento hmotný svět, je produkt vyzařování původně Lucifera, dneska satana (negativního ducha). A právě tento Lucifer, který odpadl od Boha, tak nám již známým mechanismem vytvořil tento hmotný vesmír. Protože Lucifer byl po Bohu největší Boží Duch, který dostal největší tvůrčí dary, jeho odpadnutí od Boha způsobilo vznik vesmíru a hmoty, která představuje největší protipól a největší blok pro Boží vědomí v celém stvoření. Nikde není taková blokáce pro duchovní vědomí jako v tomto vesmíru a hlavně na této Zemi, což je symbolickou řečí popsáno v Bibli, **Ezechiel, kap. 28, verš.12-19:**

Synu člověčí, vydej se v naříkání nad králem Tyrským, a rei jemu: Takto praví Panovník Hospodin: Ty, jenž zapečetuješ summy, plný moudrosti a nejkrásnější,

V Eden, zahradě Boží, byl jsi, všelijaké drahé kamení přikrývalo tě, sardius, topazius, jaspis, tarsis, onychin, beryl, zafir, karbunkulus a smaragd i zlato; nástrojové bubny tvých a píšťal tvých v tobě, hned jakž jsi se narodil, připraveni jsou.

Ty jsi cherubem, vztaženými křídly zastírajícím. Jakž jsem tě ustanovil, na hoře svaté Boží jsi byl; uprostřed kamení ohnivého ustavičně jsi chodil.

Byl jsi dokonalý na cestách svých, hned jakž jsi se narodil, až se našla nepravost při tobě.

Pro množství kupectví tvého uprostřed tebe plno jest bezpráví, a velmi jsi prohřešil. Pročež zahubím tě a vyhladím tě z hory Boží, ó cherube zastírající, z prostřed kamenů ohnivých.

Pozdvihlo se srdce tvé slávou tvou, ke zlému jsi užíval moudrosti své příčinou jasnosti své. Porazím tě na zemi, před obličej králů povrhu tě, aby se dívali na tebe.

Množstvím nepravosti tvých, v nespravedlnosti kupectví tvého, poškvrnil jsi svatyně své. Protož vyvedu oheň z prostřed tebe, kterýž tě sžije; a obrátím tě v popel na zemi před očima všech na tě hledících.

Všickni, kdož tě znali mezi národy, ztrnou nad tebou; ke hrůze veliké budeš, a nebude tě na věky.

Tady je symbolickou řečí vlastně popsán příběh největšího tvůrčího Ducha, který byl po Bohu, který od samého počátku byl obdařen obrovskými tvůrčími možnostmi, ale který v určité fázi své existence se obrátil proti Bohu a byl svržen na zemi, jinými slovy: stvořil tento vesmír a v něm přebýval.

Takže teprve vznikem lidské osobnosti (Evy) byla lidská duše vyhnána z jemnohmotného světa a inkarovala se do fyzického těla, které pochází z hmoty, vytvořené odpadnutím Lucifera od Boha, což je naznačeno tímto veršem: **(První Mojžíšova, kap.3, verš.21):**

I zdělal Hospodin Bůh Adamovi a ženě jeho oděv kožený, a přioděl je.

Ten kožený oděv, to je fyzické tělo.

Tuto důležitou skutečnost vám velice dobře odhaluje i zvěrokruh a dneska jsme si to řekli: Hned na počátku našich seminářů jsem vysvětloval, že dvě znamení, které leží proti sobě ve zvěrokruhu, jsou dvě kvality, které se vzájemně podmiňují, to znamená, že jedna nemůže existovat bez druhé. Čili vidíte, že s kvalitou osobnosti (Rak) souvisí určitá fyzická skutečnost, určité fyzické tělo (Kozoroh). Takže Eva potřebovala určitý oděv z koží. Takže už budeme vědět, proč Měsíc, který v astrologii vládne znamení Raka, je považován za archetyp matky. Protože je to naše osobnost, která způsobuje naše opakované návraty, naše rození se do tohoto světa. Ta fyzická matka, ta je jenom vnější prostředek, skrze který tady proplouváme. Protože Eva je máte všech živých. Čili lidská osobnost je příčinou pozemských inkarnací.

Když lidská osobnost (Eva) dostala fyzické tělo, píše **22.verš**:

Tedy řekl Hospodin Bůh: Aj, člověk učiněn jest jako jeden z nás, aby věděl dobré i zlé. Pročež nyní, aby nevztáhl ruky své, a nevzal také ze stromu života, a jedl by, i byl živ na věky, vyžeňme jej.

Tento verš je také zajímavý, protože v předcházejícím 21. verši je napsáno, že Eva a Adam byli přioděni oděvem z koží, čili osobnost se inkarnovala do fyzického těla, na fyzický svět. Tak jak je mohl znovu vyhnat, když už to tělo měli na sobě? Jestliže lidská mysl (žena) začala používat svou svobodnou vůli, (proto dostala jméno Eva), protože nedbala doporučení Boha, je řečeno: „**Aj, člověk učiněn jest jako jeden z nás, aby věděl dobré i zlé.**“ To znamená, že používáním svobodné vůle se člověk stává podobným Bohu, protože Bůh je tou nejsvobodnější bytostí. Ale aby lidská duše mohla tuto svou svobodnou vůli plně uplatňovat, muselo dojít k tomu, aby přišla plně o vědomí Boha (svého pravého Já). Protože kdyby si uvědomovala Boha, tak kdyby se rozhodovala sama, přesto by se částečně ohlížela na to, jak to vnímá Bůh a neprožila by svou svobodu maximálním způsobem. Takže i když už člověk existoval ve fyzickém těle a ve fyzickém světě, přesto měl ještě určité vědomí Boha, které mu muselo být odňato a to proto, jak říká tento verš: „**Pročež nyní, aby nevztáhl ruky své, a nevzal také ze stromu života** (stromem života je zde míněn Bůh), **a jedl by,** (to znamená uvědomování si Boha) **i byl by živ navěky** (uvědomování si věčnosti Boha a tím pádem i vlastní nesmrtelnosti) , **vyžeňme jej.**“ Člověk nemohl být už vyhnán, protože byl ve fyzickém těle a ve fyzickém světě. Tím je míněno, že člověk ve svém vědomí ztratil přítomnost Boha, čili byl vyhnán od Boha.

A další zajímavý verš **23**:

I vypustil jej Hospodin Bůh ze zahrady Eden, aby dělal zemi, z níž vzat byl.

Toto je velmi důležitý verš. To jsem už tady vlastně vysvětloval před chvílí: Druhá kapitola, verš 7, tam je uvedeno: **I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země...** Vezměte si kámen a vezměte si prach, prach je mnohem jemnější než kámen. To znamená, že lidé vznikli v jiné úrovni než žijeme dnes. Lidé zpočátku existovali v jemnohmotném světě. Po smrti se člověk do tohoto jemnohmotného světa navrací zpět, nebo prach jsi a v prach se navrátíš. To znamená, že člověk musel přijít o vědomí Boha a musel opustit jemnohmotný svět a narodit se na tuto hrubohmotnou zem, proto píše tento verš: „**I vypustil jej Hospodin Bůh ze zahrady Eden.**“ Aby úplně přebudoval své původní jemnohmotné tělo. Jak už bylo dneska řečeno, s určitým hmotným tělem souvisí určitá osobnost nebo-li emoční tělo. Tím, že člověk ztratil vědomí Boha a ocitnul se ve světě, kde není Bůh vidět, začal se člověk pociťovat jako bytost oddělená od Boha. Tento pocit oddělenosti od Boha na této planetě je největší v celém stvoření. To znamená, že **lidé této planety Země mají ve svém**

emočním těle nejsilnější pocit oddělenosti od Boha. Až se lidská osobnost zpátky vyvine k Bohu, tak samozřejmě, že tento pocit samostatnosti a nezávislosti na Bohu jí zůstane už navěky. A tím bude dosaženo toho (to je vysoká duchovní škola, co vám zde vykládám), že jednotliví individuální Kristové, kteří budou sídlit v takovýchto osobnostech, se budou prožívat jakoby samostatní a na sobě nezávislí Bohové. To znamená, že z jednoho Boha-Stvořitele (Krista) vznikne mnoho jednotlivých Bohů-Tvůrců. Proto Bible píše, že jeden jediný Bůh mluví v množném čísle: **Řekl Hospodin Bůh: Aj člověk je učiněn jako jeden z nás.** A tím, že původně jeden jediný Bůh-Stvořitel udělal ze Sebe mnoho Bohů-Stvořitelů, se vytvoří podmínky pro mnohem větší Lásku a tvořivost než byla na počátku. To, že osobnost po určitou dobu pociťovala absolutní oddělenost od Boha a pak se dopracovala zpět k Bohu, jí dá takovou kvalitu, že obdrží nové jemnohmotné tělo, ve kterém budou moci jednotliví individuální Kristové projevit absolutně svou samostatnou Božskost. Představte si původně jednu Bytost, která má mnoho vlastností. Nakonec bude tato Bytost (samozřejmě ona zůstane, tato Bytost), ale současně její jednotlivé vlastnosti budou existovat jako samostatné bytosti. Rozumíte tomu obrazu? Je Jeden, Někdo, který má v sobě obsažených spoustu vlastností, to bylo na počátku, ale nakonec tato Bytost zůstane, ale současně s Ní budou tyto jednotlivé kvality (vlastnosti) stát před Ní jako samostatné Bytosti. To je účelem veškerého duchovního vývoje. Na počátku je jeden Bůh a nakonec bude Bohů mnoho a to se uskutečňuje právě vývojem lidské osobnosti. Tato proměna jemnohmotného těla je popsána právě tím veršem, a vidíte tu obrovskou potíž v chápání symboliky, nejenom Bible, ale třeba i snu, všeho, protože když bych někomu přečetl tento verš 23:

I vypustil jej Hospodin Bůh ze zahrady Eden, aby dělal zemi, z níž vzat byl.

Odkud byl vzat ten člověk? Z prachu. Takže On ho vyžene do hrubohmotné Země a řekne mu, aby dělal zemi, z níž byl vzat. Člověk nebyl vzat z této Země, ale z prachu. Takže to vám právě vysvětluje, proč jsme tady. Tato proměna jemnohmotného těla je právě popsána (to „aby dělal“), a na internetu jsem našel dokonce, když jsem se díval do několika anglických překladů Bible, tak tam není napsáno „aby dělal“, ale je tam psáno, aby oral (přeoral, přeměnil) tuto zemi, z níž byl vzat. To znamená, že je zde popsáno, že jsme zde přišli proto, abychom proměnili to původní jemnohmotné tělo, které jsme měli a tato proměna toho původního jemnohmotného těla se děje právě vývojem naší osobnosti, protože tím, jak se osobnost mění, tak potřebuje mít příslušné vnější tělo.

A poslední verš, kterým končí 3.kapitola, verš 24:

A tak vyhnal člověka, a osadil zahradu Eden cherubíny k východní straně s mečem plamenným blýskajícím se, aby ostříhali cesty ke stromu života.

To znamená, když lidé ztratili vědomí Boha, byli vyhnáni ze zahrady Eden, vyčlenil Bůh-Stvořitel ze Sebe jednotlivé individuální Kristy, tyto jednotlivé Syny Boží, kteří čekají v duchovním světě na to, až se lidská osobnost vyvine tak daleko, že budou moci do ní vstoupit a v ní přebývat a projevit tak svou samostatnost. Čili to je řečeno: „**A osadil zahradu Eden cherubíny k východní straně...**“, proč k východní straně? Protože východ znamená vývoj, že je to podmíněno vlastně určitým vývojem;..., „**s mečem plamenným blýskajícím se, aby ostříhali cesty k stromu života.**“ tato poslední část: **aby ostříhali cesty ke stromu života** je přesně to samé, co říkal Ježíš: **Nikdo nemůže k Otci než skrze Mne.** To znamená, že duchovní vývoj člověka nebude ukončen, dokud se člověk (čili jeho osobnost) nerozvine tak daleko, aby do něho mohl vstoupit jednotlivý individuální Kristus, který se zde v Bibli nazývá cherubín. Dokud se lidská osobnost nerozvine tak daleko, aby do ní tento individuální Kristus mohl vstoupit a mít své vlastní bytí, tak bude ostříhat cesty ke stromu života. Takže člověk se nedostane k Otci, jak řekl Kristus.

Rak je v podstatě lidská osobnost, zjednodušeně: Je to emoční dojem, který máte ze svého života.

Symbol – domov:

Proto v astrologii se pojí hlavní význam Raka s domovem a rodinou. Takže váš domov je vždycky tam, kde jsou vaše emoce. Protože všimněte si jedné věci: Vy můžete mít krásné myšlenky, všechno možné, ale stejně pro vás je skutečnost taková, co momentálně cítíte. Momentální stav vašich emocí rozhoduje, kde se nacházíte, jak se cítíte a kde jste. To je váš domov.

Rodina:

Jestliže si vezmete, kdo to je vaše osobnost a tedy to je vaše emoční tělo, které v sobě obsahuje mnoho bytostí, které žily před vámi, mnoho jiných lidských osobností, tak to je vlastně vaše opravdová rodina. Tam se jedná jenom o to, že samozřejmě určitý stav vaší osobnosti vyžaduje určité fyzické tělo a je jasné, že stav vaší osobnosti potřeboval určité fyzické tělo, které bylo optimální pro váš další osobnostní vývoj a proto se zkřížily geny dvou fyzických těl, aby vzniklo fyzické tělo, které bylo pro vaši osobnost to nejvhodnější. takže takto zprostředkovaně ano, Rak může znamenat rodiče. Ale říkám vám, že váš opravdový rodič, vaše opravdová matka je vaše osobnost.

Dá se říct, že planety, které máte v Raku a s Rakem souvisí 4.dům, vám ukazují jednak základní rys vaší osobnosti ve vašem minulém životě a také vám to ukazuje – Rak a Luna (protože Luna vládne Raku), v které oblasti máte začít rozvíjet svoji emotivitu.

Všimněte si, má někdo třeba dítě, které je ve znamení Raka? Třeba já mám syna, který je ve znamení Raka a vždycky jsem si myslel, že lidi, kteří jsou ve zn. Raka, budou extrémně citliví (protože Rak jsou lidské emoce, emoční bytí), ale tak emočně zablokovaného člověka jsem ještě v životě neviděl. Takže ne že

když má někdo Slunce v Raku, tak ne že bude extrémně citlivý, tam je spíše poukaz na to, aby ten člověk, aby mohl plně projevit svoji sebedůvěru (Slunce je sebedůvěra a tvořivost), tak právě on se musí naučit projevit svoji emotivitu.
